

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 12 februari 1935 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående upphävande av gällande stadganden om solidariska bankbolag.

I en till riksdagen avlåten, den 25 januari 1935 dagtecknad proposition nr 45, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda, i statsrådet och i lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslagit riksdagen antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

Lag

angående upphävande av gällande stadganden om solidariska bankbolag.

Härigenom förordnas, att vad i lagen om bankrörelse och eljest i lag eller författning är stadgat om solidariska bankbolag skall upphöra att gälla från och med den 1 mars 1935, dock att nu avsedda stadganden jämväl därefter skola äga tillämpning med avseende å förhållanden, vilka hänföra sig till verksamhet som solidariskt bankbolag tidigare bedrivit.

Föredragande departementschefen har i ärendet anfört bland annat följande:

»Då numera alla de solidariska bankbolagen upphört och då en förutsättning vid tidigare behandling av hithörande lagstiftningsfrågor varit, att denna form av bankbolag icke vidare skulle komma till användning, synes tiden vara inne att uttryckligen upphäva gällande bestämmelser rörande solidariska bankbolag. Detta påkallas jämväl ur den synpunkten, att det eljest ofta skulle bliva nödvändigt att vid ny lagstiftning, liksom hittills varit fallet, meddela särbestämmelser rörande denna speciella form av juridiska personer.

Vid anmälan inför Kungl. Maj:t den 10 november 1933 av frågan om erforderlig lagstiftning i anledning av de solidariska bankbolagens upphävande förutsatte jag närmast, att förevarande lagstiftning skulle ske genom omarbetning av banklagen och vissa andra författningar. Bland annat med hänsyn därtill, att en sådan lagstiftning svårligen skulle

kunna konsekvent genomföras och även vid begränsning till banklagen och närliggande författningar skulle bliva ganska omfattande, har jag emellertid funnit det lämpligare att föreslå en lag av det allmänna innehåll, att vad i banklagen och eljest i lag eller författning är stadgat om solidariska bankbolag skall upphöra att gälla från och med viss dag kort efter utfärdandet.

Såsom förut antytts kunna emellertid under en övergångstid tänkas fall, beträffande vilka de ifrågavarande bestämmelserna alltjämt kunna vara av praktisk betydelse. Som ett exempel kan anföras att en styrelseledamot i ett av de förutvarande solidariska bankbolagen såsom sådan gjort sig skyldig till något förfarande, som jämlikt bestämmelserna för solidariska bankbolag föranleder ansvar eller ersättningsskyldighet. Med hänsyn härtill torde böra stadgas, att bestämmelserna om solidariska bankbolag jämväl efter nyss berörda tidpunkt skola äga tillämpning med avseende å förhållanden, som hänföra sig till solidariskt bankbolags tidigare verksamhet.»

I enlighet med vad departementschefen sålunda anfört har inom finansdepartementet utarbetats det vid propositionen fogade förslaget till lag angående upphävande av gällande stadganden om solidariska bankbolag, vilket förslag av lagrådet lämnats utan anmärkning.

Utskottet. Under återopande av vad departementschefen anfört får utskottet tillstyrka riksdagen att antaga det genom förevarande proposition framlagda lagförslaget.

Utskottet hemställer förty,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 12 februari 1935.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Lindgren**, *Lindley*, *Ström* i Lidköping*, *Ehrnberg*, *Berling*, *Bodin**, *Bjurström* och *Swarthing*;

från andra kammaren: herrar *Leffler*, *Bäcklund*, *Laurén**, *Lovén*, *K. A. Westman*, *Paulsen**, *Andersson* i Falkenberg och *Hilding*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.